

BO HANNA
JOURNALIST

THANK YOU, NEXT?

DE VRAAG WELKE PLEK STRAIGHT ALLIES HOREN TE HEBBEN IN DE STRIJD VOOR LHBTQ-RECHTEN IS NIET MISPLAATST.

Ariana Grande kreeg er van LHBTQ's flink van langs op sociale media toen ze als headliner werd aangekondigd van het Manchester Pride-concert. Zo tweette iemand dat ze aan pinkwashing zou doen; de LHBTQ-gemeenschap exploiteren voor eigen (financieel) gewin. Een ander tweette gefrustreerd te zijn over het feit dat de entreprijzen voor het Manchester Pride-concert door de komst van de zangeres verdubbeld zijn. Velen vonden het wrang dat een heteroartiest de headliner is van een evenement waar juist LHBTQ's centraal horen te staan. Ariana reageerde op alle commotie: "Ik claim heus niet de heldin van de LHBTQ-gemeenschap te zijn. Ik wil mijn LHBTQ-fans met mijn optreden alleen maar in het zonnetje zetten."

Er zijn de afgelopen decennia *gay icons* geweest die zelf géén onderdeel uitmaakten van de LHBTQ-gemeenschap, zoals Dalida, Madonna, Cher, Whitney Houston, Céline Dion en Prince. Sommigen spelen nog steeds een belangrijke rol in de homo- en queercultuur, ook al hebben deze artiesten zich niet per se sterk

gemaakt voor LHBTQ-emancipatie. Desalniettemin zijn er queer iconen die zelf van dichtbij hebben meegeemaakt hoe moeilijk het kan zijn voor LHBTQ's, zoals Cher, wier zoon transgender is, en Ariana Grande, wier broer homoseksueel is. Ariana stelt onder meer daardoor een warme band te hebben met de gemeenschap en zich sterk te willen maken voor LHBTQ-rechten en vrouwenemancipatie. Ik weet uit ervaring hoe mijn eigen coming-out invloed heeft gehad op mijn broer en hoe hij over queergerelateerde onderwerpen denkt. Daarbij is niet met zekerheid te stellen hoe 'hetero' Ariana is. De zangeres laat zich enkel op een cryptische manier uit over haar seksualiteit met boodschappen als: "Ik heb nooit de behoefte gehad om mijn seksualiteit te labelen, vroeger niet en nu ook niet."

Natuurlijk is het mooi dat er steeds meer hetero-artiesten zijn die zich een 'ally' noemen, maar niet iedereen is daar blij mee. De vraag welke plek straight allies horen te hebben in de strijd voor LHBTQ-rechten is echter niet misplaatst. Welke acteurs horen rollen van LHBTQ-personages te vervullen? En nemen straight allies niet de plek in van LHBTQ's die in de spotlight horen te staan? Of moeten we blij zijn met grote stemmen die zich inzetten voor onze gemeenschap?

Moeilijke discussies spelen de LHBTQ-gemeenschap vaker parten; zo zijn nog lang niet alle letters met elkaar bevriend. Tegelijkertijd gaat het goed met de LHBTQ-emancipatie, zelfs zo goed dat mensen van buiten onze gemeenschap zich door ons laten inspireren en onderdeel willen zijn van onze vieringen. Ik denk daarom dat we trots mogen zijn dat mensen als Ariana willen opkomen voor onze rechten. Natuurlijk moet de stem van een straight ally oprecht zijn en niet ophouden bij een optreden tijdens pride. Daarbij; er zijn nog nooit zo veel LHBTQ-rollmodellen geweest die onze verhaallijnen representeren en aandacht krijgen in de mainstream media. Die extra hulp van straight allies is misschien niet broodnodig, maar kan zeker geen kwaad. Wellicht krijgen straight allies in de strijd voor een inclusievere wereld mensen aan boord die niet met onze gemeenschap bezig zijn. En dat is dan alleen maar mooi meegenomen. ■

